

ת"פ 58325/08/16 - מדינת ישראל נגד יקיר דרדיק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58325-08-16 מדינת ישראל נ' דרדיק(עציר)
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן

המאשימה

נגד

יקיר דרדיק
ע"י ב"כ עו"ד אלון בן זיו

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הדברים מודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם מעבירת שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר.

רקע

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") וכן שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, לפי סעיף 420 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 31.1.2016, בשעה 10:30 לערך, הגיע הנאשם כשהוא לובש מעיל מג"ב, להיכל בית המשפט ברחוב ויצמן 1 תל אביב, וביקש להיכנס. המאבטח יואב אבני (להלן: "המאבטח יואב"), ביקש מהנאשם תעודה מזהה והנאשם הוציא את ארנקו בו היתה תעודה משטרתית מזויפת (להלן: "התעודה"). המאבטח חשד כי התעודה מזויפת, ביקש מהנאשם את הארנק אך הנאשם סירב. המאבטח הזעיק סיוע, ולמקום הגיע אחראי המשמרת שלומי שבתאי (להלן: "האחמ"ש שלומי"), אשר ביקש מהנאשם לראות את התעודה. הנאשם הציג את התעודה, בידעו שהיא מזויפת, וטען כי הוא משרת בשב"כ ביחידה 504. באותן נסיבות החזיק הנאשם בתיקו בסכין.

(בכל מקום בו יצוין בהכרעת דין זו "מאבטח", יש לראות בכך אף איש משמר בתי המשפט, בהתאם לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד - 1984).

2. הנאשם ביקש תחילה לייצג את עצמו, הסכים בהמשך למינוי סגור, אך חזר בו והצהיר כי מבקש שלא להיות מיוצג. בנסיבות אלה כפר במיוחס לו, טען כי הניח את חפציו בעת שביקש להיכנס לבית המשפט, ובמהלך בדיקתו הבחין המאבטח בתעודה. לגבי הסכין, הסביר שזו היתה בתוך קלמר סגור ובו כלי כתיבה בהם נעזר לצרכי לימודיו.

במועד הראשון שנקבע לשמיעת הראיות, שב בית המשפט ומינה סגור לבקשת הנאשם.

3. בנסיבות אלה, נשמעו העדים.

במהלך פרשת התביעה, העידו המאבטח יואב, האחמ"ש שלומי, אחראי משמרת נוסף - מאור דורסמן (להלן: "האחמ"ש מאור"), וכן השוטר אשר הגיע לבית המשפט ותפס את הסכין - רס"ב יצחק יהודה (להלן: "השוטר יהודה"). בנוסף, הוגשו מסמכים שונים, כגון דו"חות שערכו המאבטחים, צילום מעילו של הנאשם, וכן הוגשו המוצגים - הסכין שנתפסה והתעודה.

במהלך פרשת ההגנה, העיד הנאשם בעצמו.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה, ביחס לעבירת השימוש במסמך מזויף, כי הוצגו ראיות לכך שהנאשם הגיע לכניסת בית המשפט לבוש במעיל מג"ב, הציג את התעודה המזויפת למאבטח, וסירב להוציאה מארנקו. לגבי החזקת הסכין, נטען כי נעשה חיפוש בהתאם לסמכויותיהם של המאבטחים, ונמצאה סכין בכליו של הנאשם. הנאשם מסר מספר גרסאות לגבי הצורך בהחזקת הסכין, ולא טען כי זו נשכחה בכליו. בנסיבות אלה, עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את גרסת הנאשם, לגבי כך שלא הציג את תעודת השוטר. בהתחשב בעדויות המאבטחים לגבי תיעוד מקום האירוע באמצעות מצלמות אבטחה, לא נמסר כל נימוק מדוע לא נתפס סרטון מתעד, המהווה ראיה אובייקטיבית לגבי ההתרחשות. אשר להחזקת הסכין, טען ב"כ הנאשם כי החיפוש בכליו של הנאשם נעשה בחוסר סמכות, שכן בוצע לאחר שהנאשם הורחק מבית המשפט, וכן המאבטחים לא הצהירו אמונים למדינת ישראל כנדרש. בנוסף, טען כי הנאשם מסר גרסה לגבי המטרה הכשרה בהחזקת הסכין, גרסה העומדת במבחן מאזן ההסתברויות הנדרש. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להורות על זיכוי.

דין והכרעה

שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר

6. המאשימה ביקשה לבסס את עבירת השימוש במסמך מזויף, על לבוש הנאשם, הגעתו אל כניסת המורשים והצגת התעודה המזויפת בפני המאבטח יואב.

אין מחלוקת בין הצדדים, כפי שהעיד אף הנאשם, שהוא ביקש להיכנס אל בית המשפט דרך כניסת המורשים הסמוכה אל כניסת הבידוק הרגילה, שלבש מעיל של מג"ב, ושברנקו היתה תעודה משטרתית מזויפת. בעדותו בבית המשפט, שב הנאשם על גרסה זו והרחיב ביחס לנסיבות: לדבריו, לבש מעיל שנותר לו משירותו הצבאי במג"ב, מיהר לדיון בבית המשפט, רץ ולא שם לב לכך שנכנס לעמדת המורשים (עמ' 30 ש- 2-6 לפרוט'). לגבי התעודה, טען שמדובר בצילום של תעודת שוטר ישנה שלו (עמ' 30 ש- 9-10 לפרוט'). בנוסף, לבית המשפט הוגשה בהסכמה חוות דעת מומחה, ממנה עולה כי התעודה "מזויפת בזיוף מלא" (ת/ב4).

סוגיות הנובעות מנסיבות אלה, עשויות לסייע בהכרעה לגבי שאלת כוונת הנאשם בעת השימוש בתעודה: ניסיון הכניסה אל בית המשפט דרך כניסת המורשים - בשל טעות כתוצאה מכך שהנאשם מיהר לדיון או לשם כניסה תוך הצגת תעודה ללא בדיקה; מעיל מג"ב אותו לבש הנאשם - בשל מזג האוויר או לשם חיזוק קבלת הדבר באמצעות שימוש בתעודה המזויפת; החזקת התעודה המזויפת - לשם שימוש בה או כפריט סנטימנטלי (עמ' 31 ש- 23-24 לפרוט'); החזקת סכין בתיקו של הנאשם, כפי שיפורט בהמשך. יחד עם זאת, ראשית יש להכריע האם הנאשם אכן עשה שימוש בתעודה מזויפת.

בעת חקירתו תחת אזהרה, הסביר הנאשם כי לא הציג את התעודה, אלא המאבטחים ראו אותה בארנקו (ת/12 ש- 39-40), וכן כי לא היתה לו כל כוונה להשתמש בה (ת/12 ש- 52). בעדותו בבית המשפט, העיד הנאשם כך:

"אני מיהרתי ורצתי לכיוון בית המשפט, הורדתי את התיק, נתתי לו את הארנק ביד, זה הדבר היחיד שהיה לי בכיס, אני יודע שצריך להוציא הכל מהכיסים, נתתי לו בהיסח דעת, זה לא היה הצגה, הוא פתח את הארנק ושאל אותי מה זה, אמרתי לו שזה תעודת שוטר ישנה שלי שפג התוקף. ראיתי שהוא מהרהר מה לעשות עם זה, ניסיתי לחטוף ממנו את הארנק, הוא לא הוציא את התעודה, הגיעו המאבטחים והוא נתן להם את הארנק"

(עמ' 31 ש- 32 - עמ' 32 ש- 3 לפרוט', ההדגשה אינה במקור).

גרסה זו, עומדת בסתירה לעדותו של המאבטח יואב, אשר העיד בבית המשפט לגבי פעולת הנאשם ואך הדגימה:

"הוציא את הארנק, פתח כך שאוכל לראות את התעודה, משהו לא הסתדר לי, ביקשתי ממנו להביא לי את התעודה, להוציא אותה (מציג: העד שולף ארנק, פותח אותו ומציג אותו לפני). החלק שמולך היה שקוף ואפשר היה לראות את התעודה... משהו לא נענה לזה, לא הוציא את התעודה, הוא הגיב בלחץ ואחז חזק את הארנק, רציתי לקחת כדי להסתכל יותר מקרוב, הוא החזיק לי ביד כדי שלא אוכל לקחת ממנו את זה, באופן אגרסיבי" (עמ' 20 ש- 29 - עמ' 21 ש- 2 לפרוט').

המאבטח יואב הסביר, כי **"לדעתי הזעקתי את הבקשה לאחמ"ש לפני שביקשתי את התעודה החוצה"** (עמ' 16 ש- 19-20 לפרוט').

למעשה, עדותו של המאבטח יואב היא הראיה היחידה לגבי שלב זה של האירוע, ממנה עולה כי הנאשם "עשה שימוש" במסמך המזויף על מנת להיכנס אל בית המשפט ללא בדיקה.

כפי שהעיד האחמ"ש שלומי, הוא הגיע בעצמו אל המקום לאחר התשאול הראשוני על ידי המאבטח יואב (עמ' 23 ש- 4 לפרוט'), כתוצאה מדיווח שקיבל על "חשש לתעודה מזויפת" (ת/7). באופן דומה, העיד האחמ"ש מאור שכלל לא היה במקום האירוע (עמ' 25 ש- 20-23 לפרוט').

7. גרסתו של המאבטח יואב להתפתחות האירוע, מעוררת סימני שאלה בעת בחינתה למול דו"ח הפעולה שערך וכן ביחס לעדותו של האחמ"ש שלומי. המאבטח יואב העיד כי לאחר שביקש מהנאשם להוציא את התעודה החל חיכוך, ו**"התחלנו להדוף אותו החוצה"** (עמ' 16 ש- 32 לפרוט'). בהמשך העיד, ש**"באותו רגע הצטרפו אלי עוד אנשים, הורדנו אותו לרצפה ומשם היה את כל ההמשך"** (עמ' 17 ש- 25 לפרוט'). מתשובותיו לשאלות לגבי שלב זה של האירוע, ניתן להסיק כי השתלטות זו התרחשה לאחר שהנאשם הוצא אל מחוץ לבית המשפט (עמ' 19 ש- 22-25 לפרוט'). בנוסף, המאבטח יואב העיד כי הנאשם **"היה עם כובע ופליז של מג"ב... ואז שהתחיל כל החיכוך הוא התחיל לזרוק שהוא מ-504"** (עמ' 16 ש- 24-25 לפרוט'), וכן שהנאשם **"אמר לי שהוא שוטר"** (עמ' 18 ש- 6 לפרוט').

עיון בדו"ח הפעולה שכתב המאבטח יואב (ת/6), מעלה כי פרטים רבים שצוינו לעיל כלל לא נכתבו בו: כך, לא ציין בדו"ח את הוצאת הנאשם אל מחוץ לבית המשפט ו"הורדתו" ארצה; כך, לא תיאר בדו"ח כי הנאשם היה עם כובע ומעיל של מג"ב; וכך, לא פירט בדו"ח כל אמירה מצידו של הנאשם לגבי השתייכותו למשטרה או ליחידה 504. לא נמצא בעדותו כל הסבר מניח את הדעת לזיכרון החד כשנתיים לאחר האירוע, ביחס לפרטים שלא הוזכרו על ידו בדו"ח הפעולה (ראו עמ' 21 ש- 16-7 לפרוט').

בחינת ראיות המאשימה, לרבות דו"ח הפעולה של השוטר יצחק יהודה, אשר הגיע אל בית המשפט וקיבל לידי את המוצגים שנתפסו, מעלה כי נתפס מעיל עם סמל מג"ב אך לא נמצא כובע מג"ב (ת/1). אף האחמ"ש שלומי, לא העיד על כובע מג"ב שחבש הנאשם. באופן דומה, האחמ"ש שלומי העיד כי בעת שהגיע בתגובה לקריאתו של המאבטח יואב, הנאשם היה בעמדת הבידוק ולא מחוץ לבית המשפט (עמ' 23 ש- 3-5, ש- 33-34 לפרוט'), שלא הפילו את הנאשם ושכלל לא היה שימוש בכח כנגדו (עמ' 23 ש- 29-30 לפרוט'). מדובר בתיאור שונה של התפתחות האירוע, ללא הסבר לכך.

8. הספק בדבר הצגת התעודה בפני המאבטח יואב על ידי הנאשם, בשונה מכך שהוא הבחין בה בעצמו בעת שלקח לידי את הארנק שהוציא הנאשם, מתחזק לנוכח הדיווח שהעביר המאבטח יואב בזמן אמת: בהתאם לדו"ח הפעולה של האחמ"ש שלומי, המאבטח יואב דיווח שהוא צריך אחמ"ש בגלל **"חשש לתעודה מזויפת"** (ת/7), בלא שציין הצגת תעודה. אף דו"ח העיכוב מבסס נתון זה, כאשר האחמ"ש שלומי ציין שהנאשם מעוכב **"עקב הגעה עם תיעוד מזויף"** (ת/8, ההדגשה אינה במקור),

ואינו מציין שהנאשם הציג תיעוד זה. האחמ"ש מאור העיד באופן דומה, כי "קיבלנו בדיווח בקשר על תעודה שנראית לא כשרה" (עמ' 25 ש- 19 לפרוט'). יש להסיק מכך, שהמאבטח יואב לא דיווח על הזדהות או התחזות באמצעות תעודת שוטר מזויפת, אלא על החזקת תעודה שכזו. יודגש, כי אף המאבטח יואב בעצמו לא פירט בדו"ח הפעולה שלו, את אותה פעולה של הצגת תעודה, כפי שהדגים בבית המשפט (סעיף 6 לעיל).

יצוין, כי הצגת התעודה בהמשך לאחמ"ש שלומי, לבקשתו שלו מהנאשם לראות את התעודה הנמצאת בארנק, אינה בגדר שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, שכן מדובר במענה להנחית האחמ"ש ולא מעבר לכך.

9. הספק המשמעותי בדבר אופן חשיפת המאבטח יואב לתעודה, עמד בפני היחידה החוקרת, כאשר הנאשם בעצמו טען בחקירתו שלא הציג את התעודה אלא "הם ראו את הארנק" (ת/12 ש- 39-40). לא נמסר כל הסבר, מדוע לא הוצגה בפני בית המשפט הראיה שתיעדה את האירוע - סרטון מצלמות האבטחה של בית המשפט. כפי שהעידו עדי התביעה, אזור ההתרחשות מתועד כולו במצלמות, המתעדות את הנעשה באופן ברור, מכל זווית (המאבטח יואב - עמ' 16 ש- 1-11 לפרוט', האחמ"ש שלומי - עמ' 22 ש- 28, עמ' 23 ש- 2 לפרוט').

מאבטחי בית המשפט הם עובדי ציבור, אשר המשטרה הסתפקה בתיק זה בקבלת דו"חות הפעולה שערכו, ולא גבתה מהם הודעות. לא ברור מדוע לצד אותם דו"חות פעולה, לא נמסר למשטרה תיעוד המקרה כפי שצולם על ידי מצלמות האבטחה במקום. בכוחו של תיעוד זה היה להסיר כל ספק לגבי האירוע, האם הנאשם הציג את התעודה, ומכאן השתמש בה על מנת לקבל דבר, או שמא המאבטח יואב נחשף לקיומה לאחר שבדק בעצמו את ארנקו של הנאשם אשר הוצא לבדיקה יחד עם שאר חפציו שהונחו במקום. יש לצפות מיחידה החוקרת עבירה המתבצעת בשער הכניסה לבית המשפט, לתפוס את תיעוד המצלמות הקבועות בזירה זו, כפי שיש לצפות מיחידת אבטחת בתי המשפט להעביר תיעוד זה ביחד עם דו"חות הפעולה.

בנוסף למחדל חקירה עיקרי זה, יש עוד להוסיף את החוסר בעדויות שני מאבטחים - מנור וטורפז - אשר עבדו בסמוך למאבטח יואב, וסייעו לו עוד בטרם הגיע למקום האחמ"ש שלומי, כפי שכתב בדו"ח הפעולה (ת/6). ספק אם מאבטחים אלה הבחינו בתחילת האירוע, אך אין ספק שעדויותיהם יכלו לתמוך או לכרסם בגרסת המאבטח יואב לגבי האירוע כולו, ובכך להשפיע על משקל גרסה זו.

במקרה הנדון, מחדלי החקירה מעוררים חשש לקיפוח הגנת הנאשם, זאת על רקע התשתית הראייתית שהוצגה, כאשר למול גרסת הנאשם עומדת גרסת המאבטח יואב, אשר העלתה סימני שאלה ותמיהות בחלקים שונים, עד כדי סתירות. בהינתן תשתית ראייתית זו, מחדלי החקירה אך מבססים את עוצמת הספק הקיים גם כך, לגבי הצגת התעודה בפני המאבטח יואב, על מנת להיכנס אל בית המשפט ללא בדיקה.

לא נעלמו מעיני אותן נסיבות מחשדות, שפורטו בסעיף 6 לעיל, ובהן מעיל מג"ב שלבש הנאשם, כניסת המורשים אליה ניגש, והחזקת הסכין בתיקו של הנאשם, אך בהתחשב בעוצמת ההנמקות לגבי חוסר הוכחת הצגת התעודה על ידי הנאשם - לא מצאתי שיש בהצטברות נסיבות אלה כדי להטות את

משקל הראיות לקבלת גרסת המאבטח יואב בבית המשפט. בנוסף, יש עוד לתהות לגבי הגעת הנאשם אל כניסת המורשים, כאשר הנאשם העיד שטעה בשל כך שמיהר לדיון, וכפי שהעיד האחמ"ש מאור, קורה שאנשים נכנסים בטעות למעבר המורשים במקום למעבר הלא מורשים (עמ' 27 ש- 22-23 לפרוט').

על אף שהדבר לא התבקש על ידי המאשימה, אציין כי לא ראיתי לנכון לעשות שימוש בהוראת סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי ולהרשיע את הנאשם בעבירת זיוף לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין. על אף שהנאשם החזיק בתעודה המזויפת, לא הוכח מי זייף את התעודה וכן לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן בפני הטענה כי זייף אותה. בהקשר זה, הנאשם העיד בבית המשפט שמדובר בצילום של תעודת השוטר הישנה שלו, אותה שמר בשל ערכה הרגשי עבורו (עמ' 31 ש- 11-19, ש- 23-24 לפרוט'), ובכך אין די להביא לידי הרשעת הנאשם בעבירת זיוף.

החזקת סכין

10. ב"כ הנאשם טען, כי החיפוש בתיקו של הנאשם נעשה ללא סמכות, על ידי מאבטחים שלא נשבעו אמונים למדינה, וכן לאחר שהנאשם הורחק מבית המשפט. בטיעונו, לא חלק על כך שהעדים אכן שימשו, במועד האירוע, כאנשי משמר בית המשפט, בעלי הסמכה מתאימה. יחד עם זאת, התייחס לעדותם לגבי הצהרת אמונים למדינה, הנדרשת מעובדי מדינה בהתאם לסעיף 34 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט - 1959, וטען כי לא הוכח שהצהירו אמונים למדינה כנדרש. עיון בעדויות העדים אשר נשאלו בסוגית הצהרת האמונים, מעלה כי הם לא שללו הצהרה זו: המאבטח יואב אמר שאינו זוכר (עמ' 17 ש- 6 לפרוט'), והאחמ"ש מאור ענה בשאלה "**מה זאת אומרת?**" (עמ' 29 ש- 7 לפרוט'). לא עלה בידי ב"כ הנאשם, בשאלות אלה שהציג לשני אנשי המשמר, לכרסם את חזקת התקינות המנהלית בהליך מינויים במסגרת משמר בתי המשפט. למעשה, למעט אותן שאלות בדבר זיכרונם של המאבטח יואב והאחמ"ש מאור לגבי הצהרת אמונים למדינה, לא הציג ב"כ הנאשם כל ראיה או טיעון, שיש בהם כדי לפגוע בחזקה זו. למעלה מהצורך, אפנה לכך ש"**מינוי מכוח חוק המינויים אינו דקלרטיבי אלא קונסטיטוטיובי**" (ע"ע (ארצי) 388/99 **יעקב חסון נ' מדינת ישראל משרד השיכון** (2003)). מאחר וב"כ הנאשם לא חלק על עצם המינוי, הרי שלצד מינוי זה, מכח היותו קונסטיטוטיובי, הוקנו לאנשי המשמר הסמכויות הקבועות בחוק.

אשר לטענת ב"כ הנאשם לגבי מיקום האירוע מחוץ לבית המשפט, מיקום השולל את יכולת השימוש בסמכות החיפוש - לגרסת המאבטח יואב והאחמ"ש שלומי, אשר הגיע אל הנאשם כאשר היה בעמדת הבידוק, ואף לגרסת הנאשם בעצמו (עמ' 30 לפרוט'), החיפוש נעשה בתוך בית המשפט, לאחר שהנאשם הגיע אל עמדת כניסת המורשים, הנמצאת אף היא בתוך בית המשפט. לאנשי משמר בית המשפט סמכות לערוך חיפוש על גופם של באי בית המשפט, בלא צו של שופט, לרבות בכליהם (סעיף 106ז(א)(3) לחוק בתי המשפט). סמכות זו שימשה את אנשי המשמר, המאבטחים, בעת עריכת החיפוש בתיקו של הנאשם, אשר ביקש להיכנס אל בית המשפט.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי החיפוש בתיקו של הנאשם נעשה כדין.

11. הנאשם טען כי החזיק בסכין למטרה כשרה, טענה אשר המחוקק העביר את הנטל להוכחתה אל כתפי הנאשם, ברף של מאזן הסתברויות: **"הוא אינו נדרש להוכיח את המטרה הכשרה מעבר לכל ספק סביר, אלא אך להוכיחה בדרגת מאזן ההסתברויות..."** (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סג(3) 305, (2009)).

במקרה הנדון, הוכיחה המאשימה כי הנאשם החזיק בתיקו, מחוץ לחצריו, בסכין חיתוך "יפנית" בעלת מנגנון קיבוע ולהב שאורכו עולה על 10 ס"מ (הסכין הוגשה כמוצג (ת/3)). בנוסף, הנאשם הודה כי ידע על הימצאותה בתיקו (עמ' 7 ש-4-5, עמ' 31 ש-4-11, עמ' 32 ש-19-33, עמ' 34 ש-11-12 לפרוט'). בנסיבות אלה, מתקיימת החזקה המשפטית כי מדובר בעבירה, חזקה אותה על הנאשם לסתור, כאמור לעיל.

הנאשם מסר מספר גרסאות, במועדים שונים, לגבי מטרת החזקת הסכין, אשר אינן עולות בקנה אחד האחת עם השניה, ואף בעייתיות בעת בחינתן כל אחת בפני עצמה.

בהודעתו תחת אזהרה, הסביר הנאשם את החזקת הסכין כך: **"זה היה בתמימות היה יומולדת למישהו ביום שבת עשיתי לו מתנה בריסטול ענק וזה פשוט נשאר בתיק"** (ת/12 ש-78). לא ברור מהסבר זה, מדוע סכין אשר שימשה את הנאשם לחיתוך בריסטול לשם מתנה, מצאה את מקומה בתוך תיק עימו ניסה להיכנס אל בית המשפט, גם אם היתה בתוך קופסא אותה כינה הנאשם "קלמר". גרסה זו השתנתה, בעת כפירת הנאשם במיוחס לו בבית המשפט, אז בחר בהסבר שונה: **"היה סכין אבל היה לו סיבה מוצדקת באתי מהלימודים והסכין בתוך קלמר סגור ששם היה כלי כתיבה וסכין יפנית היא חלק מכלי הכתיבה שאיתם אני נעזר ללמוד"** (עמ' 7 ש-4-5 לפרוט'). מדובר בגרסה בלתי הגיונית, אשר השתנתה שוב בעת עדות הנאשם בבית המשפט (ראו את הסברו הבלתי מניח את הדעת של הנאשם, לענין הצורך בסכין יפנית לשם לימודי משפטים - עמ' 34 ש-20-23 לפרוט'). בנוסף, הנאשם לא הציג כל אישור לגבי לימודים כלשהם, ובוודאי שלא הציג אישור לגבי לימודים שנערכו בבוקרו של היום בו ניסה להיכנס אל בית המשפט, עם הסכין, בסמוך לשעה 10:30.

בעת עדותו בבית המשפט, שינה הנאשם את גרסאותיו הקודמות, ובשונה מהגרסה לפיה הגיע **"מהלימודים"**, העיד כי הגיע אל בית המשפט עם אוטובוס מירושלים (עמ' 30 ש-4-2 לפרוט'). הנאשם שב על כך שהסכין היתה בתוך קלמר, וציין כי למד לתואר ראשון במשפטים במכללת שערי משפט (עמ' 31 ש-4 לפרוט'). אותה סכין היוותה חלק מהציוד ששימש אותו בלימודיו: **"קניתי כלי כתיבה, הלכתי לקרביץ וקניתי כלי כתיבה, מחברות, דפדפות, מחק, מחדד, טיפקס ובין היתר סכין יפנית"** (עמ' 32 ש-28-29 לפרוט'). הנאשם ניסה להסביר את הסתירה בין גרסה זו לגרסה לפיה שב מלימודים, בכך שבעת שמסר את כפירתו הגיע לבית המשפט כעצור והיה בלחץ (עמ' 33 ש-11-15 לפרוט'), אך הסביר **"באתי מירושלים, זה לא סותר את זה שהייתי בלימודים שהתיק הזה הולך איתי כי אני הולך ללמוד אולי מבית המשפט אני הולך ללימודים"** (עמ' 33 ש-2-3 לפרוט'). כאמור, לא הוצג כל אישור לגבי לימודי הנאשם. בהמשך עדותו, לאחר שלוש הגרסאות למקרה, שינה הנאשם שוב את גרסתו, ובמקום טיעון הסכין שנועדה לשמש בעת לימודיו, בין אם לפני הדיון ובין אם אחריו, טען הנאשם **"אני שכחתי אותה בתוך התיק"** (עמ' 33 ש-25, וכן עמ' 34 ש-5 לפרוט'). בהתאם לגרסה נוספת זו, אין מדובר בהחזקה לשם שימוש בלימודים, או בהחזקה לשם שימוש בעבודה מסוימת, אלא פשוט החזקה בשל שכחה. יצוין, שמענה זה ניתן אך שלוש שאלות לאחר שהנאשם הדגיש את הידיעה לגבי החזקת הסכין בתיקו: **"אני יודע שקלמר וכל כלי הכתיבה בפנים וגם הסכין, כמו מרקר, מחדד, טיפקס"**

ולא יודע מה" (עמ' 33 ש- 17-18 לפרוט').

ריבוי גרסאות הנאשם, אינו מספק הסבר מסוים, המניח את הדעת, לגבי המטרה הכשרה בהחזקת הסכין בעת הגעתו אל בית המשפט. נסיבות המקרה אך מחזקות את הקושי בקבלת הסבר אחד, ברור והגיוני, לגבי החזקת הסכין, ומבססות את חוסר האמון שניתן לתת בדברי הנאשם.

לפיכך, לא עלה בידי הנאשם להוכיח מטרה כשרה כלשהי בהחזקת הסכין, לא ברף של מאזן הסתברויות ואף לא בעוצמה פחותה מכך.

סוף דבר

אני מורה על זיכוי הנאשם מעבירת שימוש במסמך מזויף, מוצא אותו אשם ומרשיעו בעבירת החזקת סכין.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, במעמד הצדדים